

PREDIKAN. Påskdagen 2018

Lukas 24:1-12

Jesus är uppstånden

I det rosaskimrande gryningsljuset kommer tre kvinnor vandrande. De är på väg till en grav. Som många av oss har varit. På långfredagen fanns inte tid att svepa Jesu döda kropp ordentligt, men nu- när sabbaten och påskfirandet är över- ska det göra det. Vad väntar man sig att finna vid en grav? Vad de väntade sig är det ingen tvekan om. Den döde Jesus. Ingenting annat.

Det fanns bara ett problem, men det visade sig vara löst på något underligt sätt, när de skymtade klippgraven därframme.

Stenen var bortrullad och graven tom.

De måste ha trott att gravplundrare hade varit framme, trots vakterna som Pilatus hade satt ut.

Då står plötsligt män framför dem i skinande kläder.

De undrar varför de söker den levande bland de döda?

Han hade ju själv sagt att han skulle uppstå, och då, först då, kom de ihåg just det.

När de sedan kommer till Jesu apostlar med budet att Jesus har uppstått, möttes de av djupaste skepsis.

Vi märker att evangelisten är helt ärlig ; Jesu vänner trodde först inte att han hade uppstått.

Och om vi ska vara ärliga; vi hade knappast trott på det heller.

Ändå är det lite märkligt att +de inte trodde. Inte nog med att han tydligt och klart hade lovat dem att han skulle uppstå, och lika tydligt hade berättat om att han skulle lida och dö....

Men också detta att de hade sett så många otroliga under hända under åren med Jesus. Han hade botat otaliga obotligt sjuka och handikappade människor, han hade stillat stormar, gått på vatten och bispisat många tusen människor med fem kornbröd och två fiskar. Och han hade uppväckt minst tre döda, unga människor; Jairus tolvåriga dotter, änkans son i Nain och hans vän Lasarus, som dessutom hade legat 4 dagar i graven när det hände.

Det är märkligt att de inte kunde tro att Jesus själv kunde uppstå från de döda.

Att du och jag, som inte var med, och som lever mer än 2000 år senare, kan ha våra tvivel om uppståndelse från de döda, är ju ganska lätt att förstå, men att de som själva var med, ögonvittnena, inte kunde tro, är minst sagt underligt.

Det kanske inte finns någon annan förklaring än att de fortfarande var så chockade efter allt som hade hänt, att de blev helt blockerade. Deras tro sveptes bort i floden av hat och illvilja som mötte Jesus under hans sista dagar på jorden.

De visste helt enkelt varken ut eller in. Var allt som de upplevt med Jesus kanske bara en dröm? Och hur kunde en sådan underbar och kärleksfull man bli behandlad så här; hur kunde man döma en man som gjort så mycket gott till döden?

De var skrämde in i mörken av människors ondska och grymhet. Om Jesus blivit besegrad av ondskans svarta hantlangare, vad väntade nu dem? Undergången?

De lever i chockfasen- och när deras nattsvarta besvikelse plötsligt utmanas av en tom grav, änglar vi graven och

kvinnor som påstår att Jesus är uppstånden, då är det lättare att inse att de hade svårt att tro på att Jesus hade uppstått från de döda. Och en annan sak som vi också tydligt förstår är att den tidens människor inte alls var mera godtrogna eller vidskepliga än vi, så att de utan vidare trodde på vilka mirakler som helst. De visste lika väl som vi att döda faktiskt inte uppstår, trots att de alltså faktiskt hade sett det hända några gånger. Men då var Jesus där. Nu var han borta och undrens tid förbi. Trodde de. Undran och förundran blandade sig. Kan detta verkligen vara sant? Vår tid ställer samma fråga. Är kristen tro saga eller sanning? Har Jesus uppstått eller inte? Och har han uppstått så som evangelisterna berättar eller inte? Det vill säga att Jesus döda kropp fick liv igen och han lämnade graven någon gång under påsknatten. Somliga-även kristna- påstår att det inte spelar någon roll om Jesus uppstod på riktigt eller om det bara var apostlarna som upplevde att han hade uppstått. Men, vi ser ju tydligt att de inte alls upplevde att han hade uppstått, inte förrän han själv livs levande stod framför dem i alla fall. Och inte ens då trodde alla. Till och med när han lämnade jorden på Kristi Himmelsfärds dag, står det att många tvivlade.

Det är inte jublande tro vi möter i påskdagens evangelium. Och kanske är det meningen, Guds mening, att låta oss ta in detta i vår egen takt. Jesus krävde aldrig tro för att någon skulle få vara tillsammans med honom. Han sa bara; Följ mig. Kom med och se själv. Och evangelierna finns just för att vi också ska kunna vara med, följa Jesus, se vad som händer, och själva bilda oss en uppfattning; kan jag tro detta?

Eller kanske snarare; vill jag tro detta? För det handlar till slut inte bara om jag lyckas tro på det omöjliga, på under och mirakler, utan om jag vill det. Om jag vill öppna mitt hjärta och mig själv för detta som ängeln Gabriel sade till Maria, när han talade om att hon skulle få en son utan hjälp av en man; *För Gud är ingenting omöjligt.*

För mig har det varit en stor hjälp att tänka så här; om den första trosartikeln är sann; *Vi tror på Gud allsmäktig, Skapare av himmel och jord*, så blir det inte längre så svårt att tro på den andra; att Jesus föddes av en jungfru, led, dog och uppstod från de döda.

Allt vad vi har omkring oss är ju under och mirakler; att vi lever på en liten grönskande planer av myllrande liv, där vinter och död snart ska uppstå till en ny vår med spirande växter överallt. Allt detta är ett mirakel. Inte ens det starkaste teleskop eller anrop ut i rymden har gett ens den svagaste signal om att något liknande finns i det oändliga universum. Det finns forskare som på fullt allvar antar att vi kan vara och alltid har varit ensamma på vår levande planet.

Bara detta att livet har uppstått och att vi är intelligenta varelser just här, kan ju i sig vara det största under man kan tänka sig. I det perspektivet tycker inte jag att Jesu uppståndelse är så omöjlig att tro på.

En annan sak, och viktigare att fundera på framöver, under tiden efter påsk, är; vad betyder Jesus uppståndelse för mig och för oss. Förändrar detta något i våra liv?

Ja, en av de viktigaste sakerna det förändrar är förstås att döden inte är slutet, och att ondskan och döden inte kan besegra livet. Om Jesus har uppstått, då visar Gud att det som hände på korset, hans lidande och död, är en seger över synd och ondska, och att det finns förlåtelse och nytt liv för alla, för dig och mig.

Och det är inte lite det, eller hur?

Jesus är uppstånden...ja han är..